

Vegyészopera – Szigor Herceg, avagy Carmen-ni vegyésznek

I. felvonás

/Szin: egyetemi laboratórium. A kép jobbszélén nagyobb hely, a legszélső asztalon magas oszlop, desztillációs készülék, létrával, legszélen tábla./

/Néhány hallgató már bent lézeng. A többiek a bevezető zenére szállingóznak be./

Kórus: */Erkel: Hunyadi László – „Meghalt a cselszövő...”/
Menzáról jöttünk mi, de éhesek vagyunk,
Ettünk, de nem lett tele tőle a hasunk;
Krumpli volt ma ebédre, s rágós marhahus,
Dohos volt az a krumpli, a hus mócsing dus.*

/Lányok:/ Menzánknak érve nagy:

/Fiuk:/ „Kalória”!

/Együtt:/ Izeztől bucsuzunk

/Fiuk:/ Csaó!

/Lányok:/ Szia!

*/Együtt:/ Dohos volt az a krumpli, mócsingos a hus
Nem számít, lényeg az, hogy.....
kalóri-a-dus.*

Jocó: */:Kacsóh: János vitéz – Ó csak ne lennék gyöngye le-
ányka:/*

*O! Csak ne lennék újra kirugva,
még hozzá technológiából,
Bátran jöhetnék én a laborba,
Nem lennék olyannyira.....gondba’.*

Kórus: *Ezen sirni nem éri meg!
Ez eső után köpönyeg!
Félre a gondot, rajta melózni
Kell, most Jocó!*

Gáliczkő

/bejön/ /Wagner: Lohengrin-belépő:/

*Ti büzben dolgozók,
Hát üdvözöljete!
Itt áll, egy nagy vegyész elöttetek!
Nyissatok hát ki ajtót
S minden ablakot!
Undor fog el:*

Én Gáliczkő vagyok!!
Kocsonya Malvin /bejön; kezében egy bonyolult üvegkészüléket
hoz, s ujjongva felkiált:/

Megvan! Hurrá!
A Bucsek megcsinálta!
/Elbeszélte - „Eltörött a hegedüm”

Készülékem eltörött
Tizenegy darabra;
Bucsek bácsi azóta /az ügyes/
összeforrasztotta.
Készülékem, jól megreperálta,
Pénzem nem fogy
Már a laborkárra!
/Elmagyarázza a készülék működését a kollegáknak. -
Kiballagtam a konyhára-:/

Ide brómgőzt vezetek be,
Emitt meg a stírol megy be,
E harmadik csapon, kérem
Vezetem el a termékem.
Megkeverem és vácuummal
Aztán szivatom motorral...

- Nem jó! Nem jó! Buta vagyok! /Psóra/!

Ide brómgőzt vezetek be,
Emitt meg a stírol megy be,
E harmadik csapon.../:Elejti az egészet/.

Majd szedegeti az
üvegdarabokat, busan: mint el-
ső vers.

Eltörött a készülék.
N+1 darabra.
Nincs már üvegtechnikus
Ki összeforrasza!
Szerencsétlen vagyok e világon
Legnagyobb lesz
az én laborkárom. /sirva el/

/:Intermezzó I.: - Chattnooga - Nagyrázótölcsér
végül ketten rázzák:/

Tanársegéd /Az intermezzó végén bejön, a „rázótölcséres” hallgatóhoz
- Verdi: Trubadur Manrico kavatinája/

Mit csinál kolléga,
A szerves laborba?
Ezt a koszt nevezi talán
Paratoluidinnek?!
Öntse csak máris sebesen
a lefolyóba!
Mert ebből jó toluidin
Soha se lesz!
Szerelje át a készüléket
Kérjen ki másik anyagot

Azzal tán megy.
Kezdje csak újra!
Nézze meg irodalomba'
Hogy csinált jó toluidint
Az a nagy Gatterman,
Hogy' dolgozott!

/Körbesétál a laborban. Észreveszi Jocót „A” Steigrohrral/

Tanársegéd:

Ha nem vigyáz, a lombikjából
a steigrohr elszáll!

Jocó /csodálkozva/

Elszáll?
Elszáll? Ó be messze száll!

Tanársegéd: +/- reakció önmagától
soha meg nem áll

Jocó: Megáll!

Megáll! Azonnal megáll!

Tanársegéd: Mindenesetre

A dugót vegye ki! Hozzon egy széket- és feleljen:
hogy ez itt mi?!

Jocó: */Illuzió a szerelem/*
Diazóniumsót készítek:
Antranilsavat diazotállok.
E lábasban bejegeltem
és orto-brómozom.
Le kellene csapódnia.
Lassan felenged a jég, a hó!
Ha nem jó égi kegyelem,
Ha Isten nem segít
Nem válik le.
Csak lassan, lassan keverem,
E prepíhez nem kell már más
Csak türelem!.....
Tanársegéd úr ily esetben
Kell egy jó tanács!

Tanársegéd /merengve/

Tanács? Tanács!
Ó milyen tanács?

Jocó: Mi az vajjon mi ezt lecsapja?
Milyen behatás?

Tanársegéd

Hatás?
Hatás!
Vajh' milyen hatás?

Jocó: Benzolt öntsek rá?
Vagy talán alkoholt?
Kézzel rázzam még,
Vagy indítsam be a motort?

Tanársegéd: Elején morfondirozva/
Diazoniumsót készített,
Antranilsavát diazolálta....
Ezt lábasban bejegelte,
és ortó-brómozta
Le kellene csapódnia.
Lassan felenged a jég, a hó....
Nyálazza fel a
Gattermant,
És ha ez nem segít:
Nem válik le!

/Együtt:/ Csak lassan, lassan keresem/türelem
E prepéhez nem kell már más
Csak türelem!....

/Tanársegéd ki/

Gáliczkő /Óriás óraüveggel sétál körbe rajta egy kevés anyag...
- Suppé: Bocaccio, Bocacció és Tiametta kettőse. I.
felv./
Nem sikerült a prepim esdve kérem:
Adjatok acetamidot most nékem!

Kórus: Kit meg nem hat e könyörgés,
azt érje gáncs és megvetés!

I. kórustag: Én is adok!
II. kórustag: Itt is van még!
mert ha nem adtok
Elégtelen lesz az én kis prepim.

Kocsonya: Fogadd Gáliczkő részvétem,
Ilyen nekem is a helyzetem!

Gáliczkő: Néked sincs?! Ez jó!
Kettőnknek adjatok hát jó pajtások!-
Kocsonya: - - - - - Ó csodás lovagiasság!

Gáliczkő: Jó szívetek tanujelét adjátok!
Kocsonya: - - - - - azonnal meg lesz már nékem

Gáliczkő: Kit meg nem hat e könyörgés
Kocsonya: -----a prepim
Gáliczkő: Azt érje gáncs és megvetés!
----- mennyi gondtól

III. kórustag:-----Én is adok!
Kocsonya: Mennyi bajtól
IV. kórustag: Én is adok

Kocsonya: mentette meg
Gáliczkő

Gáliczkő: Mert ha nem adtok a fejem de jajj nekem
Elégtelen lesz a mi kis prepink.

Kocsonya: Ha meglátják?!

Gáliczkő: ----- Ne félj semmit kicsi Malvinka!

Kocsonya: De meglátják!

Gáliczkő: ----- Nincs tanársegéd a laborba!

Kocsonya: Nem is látták? - Ó nem látták!! -

Gáliczkő: -----Termelési-----százalékunk
Megfelelő már!....

Kocsonya: -----Egérszag, egérszag! hogy te milyen büdös vagy

Gáliczkő: ----- Acetamid acetamid---- fáradtam miattad.

Kocsonya: Meghalok meghalok, ha szagolnom kell egész nap.

Gáliczkő: Váratlan, váratlan ----- egész nap.

Kocsonya: Ó dicső Gáliczkő fogadd érte hálámat:

Gáliczkő: Kik adták, fogadják-----érte hálámat.

Kocsonya: -Nem kell undorodnom büzétől: beadhatom.

Gáliczkő: Már nem kell undorodnom büzétől; beadhatom.

Kocsonya: Ó mily jó már nekem, nem fáj már a fejem

Gáliczkő: -----Bol-dog-----ság-----kész

Kocsonya: Kész van már az acetamidom

Gáliczkő: van már az acetamidom.

/A tanársegéd a végén bejön. Gáliczkő hozzáfordulva:/

Gáliczkő: /Rossini: A tánc - a hallgatók egy része lassan köré-
jük tömörül/
Látja kezemben tartom a prepimet
Nem csalok és nem ámitok.
/félre/- Ámul, bámulja prepimet

Nem látott még ilyet---
Kérem, beadhatom.
Számos módszeren törtem a fejemet:
Egyetlen egy sem sikerült!
Ámde nem jutott eszembe egyszerű megoldás
Hosszu heteken át....
/Nem jutott eszembe a megoldás/
Nem csináltam vele semmit
Varázsoltam a prepimet;
„Isten neki: - mondtam - legyen!”
s képzeljétek: valóban lett.
Hókus-pókusz, Bunsen, Teclu,
Liebig, Claisen, főzőpohár;
Aprószentek segítségé:
és a prepim készen van már!
/végre elment!/
Jó mesét adtam be néki és elhitte!
/Végre elment/
Most már az igazat mondhatom el:

Tőled kaptam, tőle loptam,
és ő mégis bevette....
okos cselemet!
Tőle loptam, s tőled kaptam
és ő mégis bevette.... ha-ha-ha-ha
/Ha-ha-ha/ hahotáz....stb.

/Intermezzó II. „Add ide”

„Balett” a Beckman-hőmérő rázási stílusával.
- „Add ide a Beckmant”!
- A Beckmant nem adom!
én a B. nem adom oda!/
/Pancser Etelka közben bejön. Ő állítja meg a táncot a kezében
logóztatott „öszöndij” felmutatásával./

Pancser E.: /Kálmán: Csárdáskirálynő/
Hejhó! Hajhó!
Itt az öszöndij-ontás ideje.
Leány, legény,
hogya pénz kell: akkor ide gyere!

Kórus: Ugyan kinek ne kellene?!
Hiszen zsebünk ugyis tele.
/Pancser Etelkát felteszik az asztalra./
Éljen! Éljen!
A csoportvezető.

Pancser E.: Akármennyi pénzed is van
Az mindig kevés!
Eszpresszóban szórakozni
Abból oly nehéz
Hogya nincs, már ugye költesz,
Amig van - hát költheted;
ötödike után ugyis csak az éhkoppot nyeled
Ha pénzed könnyelműen elvered.
Nálunk nem számít már a pénz.
Az a legkevesebb!
Van gondunk-bajunk elég,
Rajtunk már más nem segít:
Rendkívüli segély!

Kórus: /átveszik a pénzt és a dallamot/
Akármennyi pénzünk is van
Az mindig kevés!
Lokálokban szórakozni??
-Megáll már az ész!

Lányok: Hogyha nincs mit:
Fiuk: Ugye költesz.

Amig van
Lányok: hát költheted.
ötödike után ugyis csak az éhkoppot nyeled

Fiuk: Ha pénzed könnyelműen elvered.
/zene/

Jocó: /Verdi: Trubadur - Ferrandó elbeszélése/

Hej gyertek! Hej gyertek!
No végre,
Elmondom, hogy mi volt a vizsgán!
Csunyán kirugtak,
Pedig minden tétel jól ment
amit kérdezett, csak egy nem -

Kórus: /a felszólításra Jocó köré csoportosulva/
No csak mondd.
Az mi volt.
Az a kérdés!

Jocó: Majd kiderül, elmondom sorban
csak várjatok megnézem:
nem robban-e a készülékem?

Kórus: Rögtön elmondja nekünk
hogy mi történt a vizsgán;
a technológiából hogy készüljünk
fel, hogy ne rugjanak minket is ki!

Jocó: Ez megvan!
Figyeljetek hát rám!

Kórus: Ez jó lesz! Hát halljuk.
Hát halljuk!

Jocó: /leül szemben a nézőtérrel/
Korán reggel megjelentem én ott,
és vártam hogy behívjanak.
Nem volt előttem ismeretlen dolog,
nem hittem, hogy kirughatnak.
Minden kérdésre megfelelttem szépen,
S már azt hittem:
„Most jó!”
Jajj! de ekkor: elém áll és kérdi -

Kórus: /izgatottan közbevág/
Mit! Nó mondd már!
Az mi volt?

Jocó: /felveszi a kérdező prof. pózát/
Mondja csak: hogy' be-e-e
az a sok nyers téglá
A Hoffman-féle-e-e körkemencébe-e-e?
És ha már benne-e van
Me-e-e-dig birja ki,
a nagy mele-e-e-et
a szük fülkében?
A füst gáz, megy ki?
Mondja meg nekem szé-é-épen!

Hogy' megy ki, hogy jön be-e-e
a gáz és a sok té-é-égla?
Hogy megy ki, hogy jön be-
Hogy jön ki, hogy megy be
és mire jó az egész kemence?
és miért építik azt mindig
körbeee?
Ezt ugyan tudni kell!
E-ez nagyon fontos!
Ez nagyon fontos, ezt nagyon tudni kell!
Ezt nagyfontos ezt tudni kell!
/Ezt mindig minden hallgatónak tudni kell./

Kórus: Ezt megtanuljuk, ez nagyon fontos!
Ezt mindenkitől megkérdezi!

/Együtt Jocóval/ Ezt nagyon tudni kell.....
.....minden hallgatónak tudni kell!

Kórus: /körbeveszi Jocót, lányok simogatják; Verdi: Trubadur-
Miserere szoprán-alt-tenor-basszus!/
Szegény Jocó te kihuztad a gyufát!
Ráfáztál, hogy te kihagytad e tételt
Hinthetsz hamut szerencsétlen fejedre,
s mi is veled szaggatjuk meg ruhánkat.

Pancser E.: /létra tetején - Leonóra a toronyban - Gáliczkőhöz.
Ők ketten kimaradtak a Jocó-elbeszélésből. Gáliczkő
tenyerén hordozza a nagy óraüvegen „csodás” prepijét./
Mi ez a kezedben?

Az óraüvegen?
Csak nem acetamid ez,
mert olyan bűdös?!
Vidd innen el gyorsan
Mert nem állom a szagát
illatát, a bűzét
nem birom!
Vidd innen! és mondd,
honnan vetted
e szép bűdös prepit Gáliczkő!

Gáliczkő: /Manrico-lenn/
Fáradtam érte sokat!
Melóztam napokat!
Már beadhatom illatos szép prepimet.
Jó társaság! az Isten áldjon érte meg-

Pancser: ----- Ó mondd, hogy történt?

Kórus: Szegény Jocó
.....ruhánkat!

Pancser: /mint előbb - Gáliczkőhöz/
Még mindig
Nem mondtad el

Kórus: ----- Szegény Jocó!

Pancser: ----- Mi ez a kezedben

Kórus: ----- Szegény Jocó!

Pancser: Csak nem acetamid ez.
Kórus: Szegény Jocó!
Pancser: ----- Mert olyan büdös!
Kórus: -----Szegény Jocó!
Pancser: -----Vidd innen el gyorsan,
mert nem állom a szagát
Illatát, a büzét
nem bírom!
Vidd innen! És mondd
honnan vetted
e szép büdös prepit Gáliczkó!
Gáliczkó: -----Már
napok óta dolgozom,
Rázom, bepárolom,
Kár volt minden, így adta össze a nép
Beadhatom.....
/közbekiáltanak/
„Jön a prof!”
/Az egész társaság fejvesztetten menekül a helyére/
.....az Isten.....
/ebben a pillanatban egy eszeveszett „menekülő” kiüti Gáliczkó
kezeiből dédelgetett prepijét/.
/Kis szünet, Gáliczkó az égre néz és a dermedt kolleginához:/
.....áldjon téged!

FÜGGÖNY

II. felvonás

/A szin: előadóterem. Balra padok, jobbra tanári asztal székekkel, a kettő között egy tábla./

Altiszt: /pipázó, harcsabajuszos - Mozart: Don Juan/
A tisztelt professzor urak
Értesítik mindnyájukat,
hogy ma vegyész szigorlatot,
szavazást tartanak.
Ez alkalomból Önöket -
- s az egész háza-népüket
vendégül látják szivesen:
mert ők nagylelkűek.
Ajtó és ablak nyitva áll,
fáradjanak be rajta már
mert szemükre és fülükre itt
sok édes öröm vár.

Kórus: /besétálnak, leülnek a padokba; Verdi: Trubadur - cigánykórus/
Itt ma szigorlatot tart a professzori kar,
Négy derék kollegánk ma itt vizsgázni akar.

Itt, ma, vizsgázni akar.
 /Lányok:/ Ki az ki itt most
 Közelgni látszik?----
 /Fiuk:/ Egy szép vegyész leány!
 /Együtt:/ Át is megy ő talán.
 Pancser Etelka /az előzőekben bejön--/:
 Ne félj, ne félj, bolond szívem
 Ugyis tudom már:
 Hogy engem itt ma elhuznak,
 Rám a bukás vár!
 Kórus: Ne félj, ne félj vegyész leány
 Nem lesz semmi baj!
 Rájuk nevensz s elolvadnak
 ők is mint a vaj!
 Könyök Ödön: Hogyha az ember itt vizsgázni óhajt,
 Félre a gondot és félre a sóhajt!
 Mig ők felelnek-, én bölintgatok.
 Lássák a profok, hogy mindent tudok,
 Csak csendes és nagyon
 Szerény vagyok!
 Kórus: /"Borban az igazság, Savban a vigasz"/
 Így tett le a Könyök sok szigorlatot;
 Mig a többi felett ő bölintgatott,
 Ez siker titka: nem kell sok beszéd!
 Csak okosan hallgassál és ez elég!
 Kocsonya Malvin: /reszkette jön be - Mozart: Bölcsődal/?/
 Aludj szörnyü félelem,
 Ne reszkess lábam, kezem!
 Hat hete magolok én,
 Mégsem megy jól a fiz-kém!
 Méghozzá idejövet,
 Az utamon követett.....
 Egy nagy fekete kandur!
 Nem élhetem én ezt tul!
 Ó! Jajj! a gyomrom kifordul!
 Kórus: /ugyanaz; sokkal gyorsabban, bátoritón/
 Ne reszkessél Kocsonya!
 Könnyeidnek zápora
 meghatja majd szivüket:
 S kitünőt adnak neked!
 Sirjál hát szép csendesen!
 Zsebkendőd tele legyen!
 S ha tán haragjuk kigyul:
 Akkor zokogj fel vadul!
 A szivük ettől megpuhul!
 Gáliczkő László: /mosolyogva, fellengősen - Bizet: Carmen; Torreádordal/
 Engem nem érhet itt ma semmi vész: /széthajtja kabátját/
 Mert zsebembe már az egész!
 Két napig tanultam kémiát:
 Mindent tudok tehát,

Hisz' az első negyven, s az utolsó
 Tíz oldalt vettem át!
 Kórus: Üdv néked bátor szigorlatozó!
 Bátran állj ki, vár a dobogó!
 Profok bármit kérdezhetnek már,
 Te híven megfelelsz!
 Hiszen homlokodon a tudomány
 Világító sugár!

Altiszt: /betotyog - Musszorgszkij: Borisz Godunov; Varlaam dala/
 Mindjárt jönnek, szünjön meg a lárma!
 Hogyha belépnek ünnepi talárba:
 A jelöltek mind leborulnak,
 S térdre hullva így rimázkodnak:
 „Irgalmat” tőlük!

Kórus: /a közben bevonuló tanárokhoz/
 Üdvözölve légy dicső bizottság!
 Téged esdekelve kérünk:
 Nékik irgalmazatok-tok-tok tok!

Profok: /bemenetelnek: „Három a kislány: Tschöll papa....”/
 Vizsgabizottság mi vagyunk! Megjöttünk! Itt vagyunk!
 /I.prof./ Senki sem tudja, hogy mit kérdezünk!
 /Együtt:/ Még mi sem tudjuk: ez a bajunk!
 Vizsgabizottság mi vagyunk! Megjöttünk! Itt vagyunk!

II. prof.: /kezeit dörzsölgetve; a vizsgázókhöz. - Mozart:
Szöktetés a szerájból - „Á ez lesz a kéjes óra....”/
 Á, ez lesz a kéjes óra!
 Álljon ki a dobogóra /és feleljen ön ha tud; ön ha tud!/
 Ó be jó lesz, ó be szép lesz:
 Itt ma roppant sok huzás lesz!

Profok: HÁ-HÁ-HÁ-HÁ-HÁ-HÁ-HÁ-HÁ!
 HÁ-HÁ-HÁ-HÁ-HÁ-HÁ-HÁ-HA

I. prof. Itt ma so-kan-meg-buk-nak!!
 /Együtt:/ Á ez lesz a kéjes óra!
 Álljon ki a dobogóra
 És feleljen ön ha tud, ön ha tud /haha/
 És feleljen ön ha tud!

II. prof.: /recitálva/
 Pancser Etelka! Ön kezdi el!

I. prof.: /Bizet: Carmen - Dohánygyári gyerekek kórusa/
 Első kérdésünket hallja!
 Erre feleljen ön ha tud!
 Első kérdésünket hallja.....
 Mi a Raman-effektus?

Pancser E.: /félre/
 Ó jajj! mit mondjak hát?!
 Ó jajj! csak menjek át!

/I. profhoz:/ Ő a tömegvonzást törvénybe foglalta
 II. prof.: -Nem, nem, nem, nem!-
 Pancser: Ő volt ki a golyót ejtette s figyelte:
 hogy hogyan, mint koppan, leesik puff!
 III. prof.: -Nem, nem, nem, nem!-
 Kórus /sugva/ „Szinképvonal”!
 Pancser: /magához térve, fejére csap. - *Rossini: Sevillai*/
 Raman egy hindu fizikus fajta,
 Ki kísérletét egyszer eltolta.
 Sok szinképvonal jelent meg rajta,
 Széles és hosszú, sokféle fajta:
 Málnavörös, ciklámenzöld, hófekete, biborbarna,
 Hirtelenkék, zöldpepita, encián, s mig: mustársárga!
 A Nóbeldíjat ezért megkapta,
 Pedig Smekal ezt megálmodta
 Együtt a kórossal:
 A Nóbeldíjat.....
 IV. prof.: /visszanyomja a székre a még kérdezni akaró II. prof.-t/
 -„Apu hod’ megy be.....
 Mondja!!
 Hogy megy be a nyers téglanyag
 A Hoffman-körkemencébe-e-e?
 És ha már benn’ van, meddig bírja ki ott,
 Abban a kis szűk fülkébe-e-e?
 És a füstgázok mere kavarnak?
 Hol jönnek ki, és hol he-e-e?
 Mire jó az egész kemence-e-e?
 Miért építik őt kerekre-e-e?
 Erre feleljen meg énnékem!
 Nosza mondja már, nahát!
 Pancser: /magabiztosan: *Verdi: Trubadur - Azucena áriája*/
 Füst-gázok sűtik és égetik
 Pirosra ott a nyers téglákat, jajj nekik!
 Közben a kemence csak kerint,
 Mig a nyers téglák megsűlnek mind.
 Irtózatos ott a hőség!
 Szörnyűbb csak a pokol lehet.
 /félre/- Égetné ki annak szemét,
 Aki ilyeneket kérdezett-
 Füstgázok sűtik és égetik
 Pirosra ott a nyers téglákat, jajj nekik!
 Elveszti összes kristályvizét az
 Illit és a montmorillonit,
 a kadin, s a bentonit!
 IV. prof.: Ó jajj! Elég!
 II. prof.: /*Rossini: Sevillai borbély*/
 Arra feleljen most kollegina,
 hogy milyen anyag a piridin?
 Pancser: A piridin bűzös bázis.

II. prof.: Nagyon jó volt, roppant köszönöm!

Pancser: A piridin szaga nem jó!

II. prof.: Nagyszerű volt, nagyon köszönöm!

Pancser: A piridin illata rossz!

II. prof.: Ezt már mondta, mondjon mást is!

Pancser: A piridin szaga bűdös!

II. prof.: Ezt hallottam, mondjon mást is!

Pancser: Illata nem jó, szaga bűzös,
Szaga kellemetlen, illata bűdös!

II. prof.: Ezt már mondta, mondjon mást is!

Pancser: Illata nem jó, szaga bűdös!

II. prof.: /mondjon már mást is/

Pancser: Szaga kellemetlen, illata bűzös!

II. prof.: Térden állva itt könyörgök, /csak mondjon mást is!/
/

Pancser: Illata kellemetlen, a szaga meg bűzös!

Profok: Kitűnőt kap, megigérjük, /csak mondjon mást is!/
/

Pancser: Szaga kellemetlen, illata bűdös!

/ Hát jó!

II. prof.: Nos, miről akar felelni?

Pancser: A szerves kémia történetéről.

Profok: Jó, Jó, Nagyon jó! /egymás szavába vágna/

Pancser: /főlényel/ -„1848-ban kitörött a háború”-
Ezernyolcszázhuszonnyolcban kitörött a háború,
Wöhler és a „Vis Vitalis” összevesztek cudarul
Ebből aztán lett egy roppant zavaros história,
Hiszen ebből lett az egész organikus kémia!

Kórus: /a refrént együtt Pancserrel/
Ebből aztán, lett egy roppant zavaros história:
Vizeletből....lett az egész organikus kémia!

IV. prof.: /rec./

És mit tud a benzol képletéről?

Pancser: /"Éjjel az omnibusz tetején"/
Londoni omnibusz tetején
utazott Kekule és álmodott.
Ott is a benzolnak képletén,
A hat-szén helyzetén gondolkodott.
Ál-má-ban hat kis majom
Egymás farkát kergette,
S felkiáltott Kekule meglepetve:
„Im itt a benzol mit kerestem,
Végre, hogy megleltem: a gyűrűjét!”
Ál-má-ban-

Kórus is: - hat kis majom.....

Profok: Jól van, jól van, jól volt megfelelő
Méltó, méltó, ökigyelme:
A kitűnő.....jegyre!

Kórus: /Glóri-glóri, halleluja/
Kitűnőt kapott Etelka
/kitűnőt kapott Etelka/
Hiszen ő egy nagy Pancser!

II. prof.: /rec./
Könyök Ödön ön jön!

IV. prof.: /meg sem várja, míg odaér, kiugrik az asztal mögül, s kezdi/
Mondja.....
Hogy megy be-e-e.....

Könyök Ödön: /Mozart: Varázsfuvola - Papageno áriája/
/Hosszan készülődik/
A Hoffmann-féle körkemence az,
Kissé kör-alaku idom.
Szóval olyasmi mint...mondjuk egy egész kis Népstadion-

IV. prof.: Micsoda?

Könyök Ö.: - Mint egy kis Népstadion!
És szektor helyett fülkék vannak ott,
és a téglák mint az emberek:
Jól összezsufolódva átkozzák a pokoli meleget...
Ennyit tudok, semmi egyebet!

III. prof.: /"Egy csók és más semmi...."/
Ez semmi, ez semmi,
Igy nem fog ez menni,
Igy nehéz lesz vegyésznek lenni!
Csak rajta! Csak rajta!
Kérdezzük hát tőle, a
Pungoro-Meetriát!

I. prof.: /Gounod: Faust - Mefiszto áriája/
Lássuk az analitikát!
Hogy' határozza meg az osmiumát?!
ha van mellette egy kis
rádium, plutónium és hafnium?!

És mellette vannak továbbá még
a többi elemek.
Melyeket rendszerbe foglalt a jó öreg
Mendelejev!
Ha ez még mind nem elég;
Van mellette törmelék!
Mely a fáról alattomban
Nagy titokban hullott le rá?
Alattomban, nagy titokban
Hullott belé!

Könyök: /szóban/

Ezt csak olaszul tudom, a Creténo Chemie alapján.

Profok: Az is jó nekünk!

Könyök: /La Paloma/

Csaó! makaróni, spagetti bambino!....

IV. prof.: Nye ponyemáju!

Könyök: Én sem!

Profok: /egymás között/ Valami nagyon könnyüt kell kérdeznünk!

I. prof.: /Mozart: Don Juan/

Ah mondja kérem szépen, zengő szóval,
ékes szóval, had hallom szabatos feleletét:
Hogy a kolloidikában melyik a legfontosabb
/Principium, principium, principium/
?

Könyök: Itt van a felület, fajlagos felület
egyre csak növeled, azt teszed jól!
Rázod és kevered, aprítod, érleled:
Igy lesz a kolloid gél meg a szől,
/a gél meg a szől/
Ám de, ha ebben a felületben
Nincs valamilyen kicsike ion,
Vagy tiofil kis gyököcske, bizony
Ekkor a rendszer stabilitása
gyenge, s a sorsa: koagulá-lá-sa!-
Bármí a közeged, hogyha nincs réteged
amely a részecskén abszorbeál;
Hiába nyuzod, hántod és nyujtod
Rántod és rázod: kiüllepedik!
Bölcs aki tudja, s hirdeti, mondja:
Hogy az igazság - nem vitás -
/Egy a fő a kontinuitás!!/

III. prof.: /Sybill - „Kis Petrovom...../

Mi nekünk - azt remélem - megbocsátja,
Ha elbuktatjuk Önt Könyök Ödön!
De még előbb kap egy kegyelem-kérdést:
A Parachor-ról beszéljen most Ön!

Könyök: /Schubert: /

A parakór egy organikus vegyület,
Mely tartalmaz sok különféle elemet,
Ortó-kórral és a meta-kórral ő

Általában együtt fordulhat elő!

III. prof.: /Puccini: Tosca/
Ezt meg kell huzni!
Menjen a fenébe!!

Profok: Nincs jól, nincs jól, nincs jól megfelelő,
Méltó, méltó ökigyelme
Az elégtelen....jegyre.

Kórus: /Mascagni: Parasztbecsület - Husvétii kórus/
Jajj, szegény nagyon sajnálunk Téged!
Sajnos, rossz sorssal sujtott a Végzet.
Szőrös-szivü professzorok lám,
már jó alaposan kikészítettek!
Mennyi baj jut az Ember-Fiának!
Hogyha pechje van, s nem szület lánynak.
Nem segít könny, mosoly, karcsu láb!
Rajtad se segít más: csak a tudás!

II. prof. /rec./ Kocsonya Malvin, Ön jön most!
/Verdi: Traviata - kettős/
Nos mit mért a laborba? -

Kocsonya: - Üvegkockát kérem! -

II. prof.: -No, de mijét mérte?

Kocsonya: - A tömegét kérem! -

II. prof.: S az a módszer, mivel mérte:
Gauss-e vagy Borda?

Kocsonya: Nem módszerrel mértem -
- mérleg volt de ócska!

II. prof.: S mi történne, ha a kockát
a Himaláján mérné?

Kocsonya: Ugyanaz mint itt most:
Dideregnék, fáznék!

II. prof.: S mi történne, ha eső esne,
mig a kockát méri?

Kocsonya: Van kalucsnim, s ernyóm!
Nem kell attól félni!

II. prof.: S mi történne, ha a súlyok nem volnának rézből?
És az üvegkocka kiesne kezéből?
S mi történne, ha nem volna Gauss-módszer, s Borda?
Ha nem volna mérleg, és nem volna kocka??

Kocsonya: Ha nem volna mérleg,
Gauss-módszer, s Borda!....
Az életem kérem:
Csupa öröm volna!

II. prof.: /Strauss: Denevér/
Nevetséges, ha-hha-ha,
A fiz-kémet nem tudja!
Meg fog bukni ha-hha-ha!...
Meg fog bukni ha-ha-ha-ha-ha-ha /a profok együtt nevetnek/

IV. prof.: /mig a többi nevet, előre jön, megsimogatja a széplány

arcát, s babusgatva, simogatva kérdi/
- Mondja.....

Hogy megy be-e-e...

.....nosza, mondja már! Nahát! /szöveg/

Aranyos..... igazán kis aranyos!

Kocsonya: /„Londonban sej.....”/

A Hoffmann-féle körkemence,
Kör-alaku, nagy épület.
Amelyben vannak fülkék:
amelyek tulajdonképpen nincsenek!
Az ellenáram elve alapján
Megyen a füst-gáz körbe haladván:
a legmelegebb-meleget,
a hideg téglá kapja meg!

/Refr./ Az ellenáram elve alapján

Megyen a füstgáz körbe haladván:

A leghidegebb langyosat

A meleg téglá...hideg, meleg.... /Kocsonya a IV.
proffal összegabalyodva kézzel-lábbal magyaráz, a
refrént a kórus és a profok is egymásnak magyarázva
éneklik/

II. prof.: /szöveg/ Áh! Hagyjuk! Hagyjuk ezt!

Lássunk talán egy gyakorlati kérdést:

/„Funiculi-funicula.....”/

Figyelje hát a kérdést kollegina, esedezem, esedezem.
Ha össze-ütközik X-molekula széleseben, széleseben:
Számolja ki az ütközésnek sztéri-
kus faktorát; KUSS-faktorát /Kórus felé!/
És nyomban ábrázolja eme függvény
Cosinusát és Sinusát!

Ha ezt tudja kedves Kocsonya:

Bölcsebb Ön, mint Maxwell-démona!

Entrópii, entrópia, entrópii, entrópió!

Nos, számoljon, s felejen hisz' ez roppent izgató!

Kórus: Ha ezt tudja kedves Kocsonya,

Bölcsebb Ön, mint Maxwell-démona.

II. prof.: Entrópii, entrópia, entrópii, entrópió!

Kórus: Nos, számoljon, s felejen hisz' ez roppent izgató!

Kocsonya: /Offenbach: - Kánkán/

E kérdésre a felelet egyszerü, - hogy nevetek!

Tangens-fi-vel beszorzok és

Fejre állva integrálok:

Arcus-sinus iksz-per kettő,

Majd levonok pi-felet-

Ábrázolva: hiperbola, melyben van egy kupszelet!

Profok: Jól van, jól van, csodálatos koponya!

Bölcsebb ő mint a Maxwell-nek démona!

Kitünőt kap, kitünőt kap, kitünőt kap

Kocsonya.

Kórus: /Glóri, glóri-halleluja/

/Kitünőt kapott Malvinka/

Nemhiába Kocsonya!

II. prof.: /rec./ Gáliczkó László Ön jön most!

Kórus: /A gárda, a gárda...../

A puska, a puska, a puska kilóg a kabátod alól!

/Gáliczkó megigazítja/

III. prof.: /Erkel: Bánk bán - Bordal/

Kolléga urnak van egy sósav oldata,

Amelynek nem ismert koncentrációja.

Mely uton célirányos azt jól meghatározni

s a Winkler.... /-mély meghajlás-/...korrekciót is
figyelembe venni.

Kórus: Gondold, fontold meg azt,

Mit nékik válaszolsz!

Mert amig tudsz, te meg nem buksz!

/Bátran felelj hát, hogyha tudsz!

III. prof.:Felelj!-

Kórus: Mert amig tudsz....

Gáliczkó: /Verdi: Rigolettó - Kesztyűária/

Ha sósav oldat, amelyet titrálnom kell nekem....

....sav a javából, hisz' mutatja ezt neve!

Előveszem a....bürettám, s megtöltöm!

Nullára állítom a meniszkuszát.

Cseppenként adagolom be a lugot,

s ha gondolom hogy már elég....

leolvasom bürettám század-köbcire,

Kiszámítom az eredményt,

S most már beadhatom....

Profok: - Itt elvi hiba van, elvi hiba van!

Kórus: /sug/ Indikátor, indikátor!

Gáliczkó: /Verdi: Rigolettó - Az asszony ingatag..../

A lakmusz ingatag: nem látja hol csap át,

A fenolftaleint: bántja a karbonát,

A metiloranzs: bóraxhoz nem való,

A timolkék pedig: gyenge savhoz nem jó!

Egy indikátort használunk mi mind:

Paraetoxichrizoidint.

Redox, redox, -chrizoidint!

Kórus: Egy indikátort használunk mi mind:

Paraetoxi chrizoidint.

Redox-redox.

Gáliczkó: - Chrizoidint!.....

.....chrizoidint!

III. prof.: Egyetlen szóra még kolléga ur!

/: Diana :/

Tudni kell jól a kémiát:

Főleg az analitikát!

Brómcián mért nem oxidál?

Antranilsav mit redukál?

Trancium-kloro-platinát

Césiumból mennyit okludál?
Oly könnyű elemezni
Hajszálban talliumot.
Kitűnő eredményt kap:
ha faktora jó, s pontos volt;
De ha önnek rossz a titere:
Hasból jön ki a számjegye,
Tök lesz az ismeretlene!
Elhuzzuk: ez lesz a vége.
Hiába minden kérvénye:
Ha tudás nincs a fejébe!
Még a rektor sem menti meg.....
Tanulni kell a kémiát,
Főleg az analitikát!
Bürettát régen ki használt?
Kehelytölcsérrel ki babrált?
Tekésbürettát ki csinált?
S viz-elemzéshez ki használt
Permangano-metriát?
Valamint a növekvő
atomsúlyuk sorrendjében:
Winkler Lajos /meghajlás/....Kolthoff Izsák,
és a Pungor Ernő mit csinált?

Gáliczkő: Tanultam én a kémiát.
Főleg az analitikát.
Brómcián hogyan oxidál,
Tioszulfát mit redukál,
Winkler Lajos, Kolthoff Izsák
és a Körös Bandi mit csinált.....
/szóban/ de hogy a Pungor Ernő mit csinált, azt nem tudom!

Profok: Megdöbbentő!

II. prof.: /Rossini: Sevillai borbély - Rágalomária/
Hát mit tud kegyelmed
a trinitrofenolról?
Hogyan állítható elő,
S ha kész van, mire jó?
Gáliczkő: Hiányzott a jegyzetemből,
Nem készültem én hát ebből!

Ide figyeljen akkor hát kegyelmed.
Ha fenolt megnitrálom,
Nitro-csoport rámegegy három.
Nitro-csoport ha kivárom
Következőt kell csinálnom:
Egy nagy száraz gömblombikba
Salétromsavhoz adunk tömény kénsavat.
Vizfürdőn megmelengetve,
Fenolt hozzá csepegtetve

/Csak/ lassan, lassan, óvatosan:
Mivel nyomban forrni kezd!
És ha nem nagyon vigyázol,
A fülkébe be nem mászol,
Hűtővizet nem használod,
Lombikodat meg nem rázod:
A nitrálás elkezdődik
Egyre inkább forrósodik
Antokatalitikusan önmagától felgyorsul.
Végre gyorsan jól felhabzik

.....
..... szörnyű orkán.

/olyat robban mint az ágyu!/
/Irgalmatlan végítélet, irgalmatlan végítélet, irgalmatlan

végítélet.

Mindent végromlásba dönt!/
És a lombikod tartalma:

Felrepülve, fennragadva, vakolaton elterülve
a fejemre lecsepegve, s kén vagy már!
És a buta kisdíákja:

Arcában ezer szilánkkal,
Szörnyen össze-vissza vágva
Az orvoshoz rohan el.

/Szörnyen össze-vissza vágva
az orvoshoz rohan át!/
Hogy rohan át!

Ugy rohan át!

III. prof.: /Rossini: Sevillai borbély - Figaró belépője/
Mit tud a fenolról énnékem mondani?

Gáliczkő: /A fenolról kérem.....ezt tudom én!/
A fenol oly bázis, melyben a kation:

Lalla-la/,la-lla-la/lallá,
Tulajdonképpen nem más, mint a fenil-gyök.
La-la-lá-la-la-la-lá-

Sósavval adja a kloridját,
Kénsavval adja a szulfátját
/a fenil gyök/
Csak vizes oldatban létezik a fenol

La-lla-la /la-lla-la/ lallá
Vizmentesen izolálni még nem tudjuk
Bla-lá-lé.la-la bla-blá.

Előállíthatjuk a laborban:
Vizes benzol-oldat elektrolízisével
/a kationját, kationját/
Hogyha laborban baleset érhet, egyedül fenol lehet oka.

Bőrre kenődve, szembe kerülve veszta vegyésznek,
hogyha buta

/la-la-lá/
Méreg a gőze, ezt belehelve

Nem lehet már más, csak a halál.

Róla beszélmem is lehetetlen,
hogy fejem bele ne fájduljon már.

III. prof.: Nagyon kevés ez: ha át akar menni!
Nagyon kevés ez, nagyon nehéz lesz!
Itt ma bukás lesz: bla-lla-lallá.

Gáliczkő: Hagyjanak beszélni! La-lallá,
/la lá lá lá la-lallá.-
Mint már mondtam:
Kénsavval adja a kloridját;
a szulfátját
/a fenil gyök/.....
A fenol szintelen,

III. prof.: Ez igaz, ez igaz!

Gáliczkő: A fenol iztelen.

III. prof.: Nem igaz, nem igaz!

Gáliczkő: A fenol szagtalan.

III. prof.: Nem igaz, nem igaz!

Mindez bizonytalan!

Gáliczkő: /félre/ Ez igaz, ez igaz!

Ez igaz!- /-De igaz!-/ De!

III. prof.: -Nem igaz!- /-nem igaz/ Nem!

Gáliczkő: /Nekem van igazam!/
III. prof.: /Nekem van igazam!/
Gáliczkő: /Nekem van igazam!/
Profok: Neki van igaza!

Gáliczkő: /félre/ Akár mit mondok, nem feleltem jól!

Itt pofára megy az osztályzás,

Kiharcolom /a magam igazát/
III. prof.: /a többihez/ Akár mit kérdünk, nem felelt meg jól,
Itt nem lesz gond az osztályzás

I. prof.: De nyaggassuk még a pofát/
Gáliczkő: Mindezt tudom hát, remélem elég!

Ezzel a jelest kiérdemeltem én,
Érdemeltem én-emeltem én!

III. prof.: /„Egyenlitőn fut a hajó”/
Ejnye, ejnye, ezt sem tudja,
Mondja meg hát nekem azt:

-tán a szerves kémiából-

hogyan mi az aminoplaszt?

Kórus: Hollari, hollaró, holla-rijja-rijja-rijja-hollaró!

Gáliczkő: Aminoplaszt: az egy terpén,
Influenza ellen jó,
Lelőhelye: Afrikában
Éretlen kókuszdió!

--/A profok hörögve elájulnak. A zene, a „hollariból”- átme-
gy Chopin „Gyászinduló”-jába. Az altiszt spricc-flaskából lefröcs-
köli a profokat, kik lassan ébrednek és egymás után lépnek be
a következő áriába/
Profok: /Rossini: Tell Vilmos/

Mi balga ő, mi balga ő,
E felelet falrengető,
/Mi balga őt/
Ez hát falrengető.
/Meg-meg-mek-mek-/-meg kell őt hát buktatni
/Meg-meg-mek-mek-/ meg kell őtet buktatni.
/Mi balga ő/ Ez hát falrengető!

Gáliczkő: /zsebkendőt vesz elő, szemét törülgeti, esdekelve-
Verdi: *Traviata - Germont áriája*/
Ó, ha tudnák mily' sokat
Magoltam egy hét alatt,
S most, hogy ide kerültem
Mindent elfelejtettem!

II. prof.: Ez csak üres kifogás,
Buktassuk meg a pofát!
Megtanulja legalább
az organikus kémiát.

Gáliczkő: Ébredjen fel bennük az emberi lelkiismeret!

II. prof.: /beleszól/ Olyan nincs!
Engedjenek át, ki eddig is annyit szenvedett.
És akkor majd meglátják,
Ki lesz az első diák.
Majd meglátják, csak engedjenek át.

III. prof.: Elégtelen, elégtelen.

I. prof: /bekiabál/ Hordd el magad!

Gáliczkő: /Verdi: *Rigolettó - Rigolettó könyörgése III. felv.*/
Ó-jajj! kirugtak engemet,
A szőrösszívűek.
Ó jajj! kirugtak hát. Ó jajj nekem!

Kórus: Jajj szegény kis Gáliczkő!

Gáliczkő: Ó jajj! kirugtak engemet,
a szőrösszívűek!

III. prof.: /már a könyörgéstől meghatódott. Sirós hangon,
Gül Baba - „Az utolsó kívánságom”/
Az utolsó kérdésemet,
Hallja meg hát Gáliczkő!
Hogyha erre jól megfelel,
Átengedjük és agyó!

IV. prof.: /az utolsó hangoknál elősomfordál, s kezdené/
Mondja, hogy megy be-e-e.

/az osztálykönyvvel a többi prof.: Leüti.
Az altiszt kivonszolja./

III. prof.: /*Don Pasquale*/ Azt mondja meg nekem kedves kolléga,
hogy' megy magának a szerves kémia?

Mondja meg nékem gyorsan, de gyorsan
 Ily könnyü kérdést még nem adtam:
 Mi az imidazol,-alanin, a paranitro anilin
 a kettő-oxi-glutamin, a gnajakol, a lutidin
 /pörgő nyelvvel értelmetlenül hadar/.....-sav?
 Most mondja meg nekem kedves kolléga!
 /Ily' könnyü kérdést még nem adtam/
 Mondja meg nékem, szépen gyorsan
 Profok: /gunyosan/ Ha erre megfelel átengedjük!
 Gáliczkő: /prózában/ Ezek mind organikus vegyület-fajtaságok-
 féleségek.
 III. prof.: /a többi prof. legnagyobb megdöbbenésére/
 Nahát!

Profok: Jól van, /-jól van/ megfelelően.
 /Méltó/ őkegyelme
 az elégséges jegyre.

Kórus: /Glóri...../
 /Éljen a derék Gáliczkő/
 mert átengedik őt!

/Függöny; sötétség a nézőtéren is! Néhány másodperc
 múlva a függöny mögül megszólal a kórus./

Kórus: /Beethoven: IX. szimfónia - Örömmóda/
 Földöntuli boldogságban uszik a vegyész-világ
 Átengedték Pancsert, Gáliczkőt és a kis Kocsonyát....
 Eltelt közben tiz-vagy-husz év
 Megváltozott itt minden.
 Csak a vizsga és a diák
 Pénztelensége az nem!

/Lassan felmegy közben a függöny és kivilágosodik a szin./

Könyök Ödön /mint az uj altiszt éneklé ugyanazt, mint az előző/
 A tisztelt professzor ura.....

Kórus: /Gounod: Faust - Katonakórus/
 Mi vagyunk az első évesek,
 Leendő kutató vegyészek.
 Mi ránk sok érdekes dolog vár,
 Nézzük meg hát hogyan osztják
 a diplomát.
 Majd hogyha laborban dolgozunk,
 Akkor majd mi is kutathatunk.
 Aki itt jön az már kész vegyész:
 Nézzük meg hát, hogy kutatót,
 hogy dolgozott.

Bamba J. és Nagy Dömötör /közben „bevonultak”/
 Gyerünk hát, Schrödinger adj erőt!
 Bátrak legyünk a profok előtt.
 Ránk vár az utolsó akadály,

Eljött, hol tudni kell,
S ránk diploma vár!
Lám, már itt a nyár,
s hiába várt reánk a Duna sima tükre,
Képletek közt nyüglődtünk, /pontatlan/
hogyan diplomás vegyészek lehessünk végre
Gyerünk hát.....!

Nagy Dömötör /Kacsóh: János vitéz - Jancsi belépője/
Én vagyok a Nagy Dömötör
Kolloidokkal vesződöm,
Patkány farkát kicibálom
Lenyuzom és a kollagént preparálom.

/Professzori kar bevonul; Gáliczkő, Pancser és Kocsonya,
mint profok. Verdi: Aida - Bevonulási induló dallamára/
Könyök Altiszt: /kezében egy nagy fóliás kötet.

Mozart: Don Juan - Regiszter-ária/

Ime Mester! Ez a szép katalógus.

Ahány vizsgázó van beleirtam.

Ez a névsor az egyetlen pontos,

/hogya tetszik, most átnézzük itt/

G. prof: Nagy Dömötör kolloidikából /N.D. feláll/

Bamba Janka fiz-kém, s ásványtanból /B.J. feláll/

Organikus-technológiából

Itt vizsgázó nincsen,

Itt vizsgázó nincsen egy se már!

Egy sincsen, hihetetlen!

G. prof: /red./ Bamba Janka Ön kezdi el.

Pancser profnő: /kezében egy féltégla; Verdi: Nabucco

Szabadságdal/

Nézze kérem ezt a szép kristálymintát!

Mutasson meg minden szimmetriát!

Indexelje le a translációs síkját,

Fordítsa ki az inverziós centrumát!

Milyen forma a pentagon-dodekaéder?

Hát a prizma és a hextin oktaéder?

Mondja el a harminckét kristályosztályt!

És a kocka-féle csucson hány digirt lát.

Bamba J.: /kezébe veszi, értetlenül forgatja a féltéglát/

Ezen a kristályon csak két digir látszik!

Hat oldalán poláros fény játszik.

Nincsen rajt prizma, oktaéder,

De van rajta disz-dodekaéder.

Kórus: Nincsen rajta.....

Pancser profnő: /szóban/ Ez nem jó, nem jó kérem!

Bamba J.: /szóban/ Esz-fux!

Gáliczkő prof.: /szóban/ És mit tud Herz kísérleteiről?

Bamba J.: /Strauss: Cigánybáró - A disznókirály dala/

A kísérlet kérem szépen

Sose volt a mesterségem.

Már első éves korban
Csak lógtam a laborban.
„Egy kísérlet: nem kísérlet”
Hát én egyet sem végeztem,
Csak vicceket meséltem
a mérleg-szobában.

Gáliczkő: - És azt nem tudja, hogy
a labor célja semmi más

Kórus: - No, mi? -

Gáliczkő prof.: A gyakorlati oktatás
A labor célja nem vitás

Kórus: - Ugy! Ugy! -
Hogy gyakorlatban lássuk át
a fizikai-kémiát.

Gáliczkő prof.: /szóban/ Nos lássunk egy gyakorlati kérdést, a
modern kémiai technológia köréből.
/Egy pillanatra sötét lesz. Gáliczkő és a régi IV.
prof. helyet cserélnek./

IV. prof.: Mondja.....
Hogy megy be-e-e
a nyers téglanyag

Kórus: /együtt folytatja, helyéről felállva, s a szinpad
elejére vonulva/
/Lassu/ FÜGGÖNY